

ENTREVISTA IMPOSSIBLE

JAVIER LAMBÁN. UN HOME COHERENT

El President d'Aragó vol més jocs

Any 2030. (Arribarà?)

Caminant per la vorera del Canal de Bardenas, veiem una figura humana tota vestida de negre protegint-se del sol amb un paraigua negre. Te els peus amb mitjons negres, posats dins l'aigua del Canal. A mesura que ens apropem veiem que està escoltant un transistor.

A las buenas tardes! Molestamos?

Tan dando los cincuenta quilómetros

de esquí nórdico. Hace poco que han salido, pero ya está emocionante, ya. Seguro que acaban en menos de seis horas.

Em mira i es posa a plorar. Esa prueba tenía que pasar por aquí mecaguenlaleche y los jodidos catalanes tos.

Es verdad... Usted es Javier Lambán. El de los Juegos de Invierno Pero aquí no hay nieve.

Ya la habríamos puesto. Vamos a Lérida cargamos camiones con la nieve y la echamos la noche antes y toma puta pista que hubiéramos tenio. Y ahí al lao una autopista. Mucho tráfico no se ve...

Y pa que queremos tráfico? Pa que se estropee la carretera?

Si tanta ilusión le hacía, por qué no quiso firmar el pacto? Ara, al mirarme, somriu.

Pa joder a los catalanes. Caguen la manía que les tengo, si me hubieran dejado, me llevaba la sagrada Familia esa que tienen tan alta, los maricones.

Sigue en el partido? Pa qué? si me echaron de presidente. Después de todo lo que hice me echan y me ofrecen una dirección de deporte. Se imagina? A todo un Presidente, le dan deportes. A mí me la refanfinflan los deportes.

Si algo me toca a mí los huevos son los deportes y los catalanes. Y me dan deportes!

Passarà. (falten vuit anys)

GARSA PROSTÀTICA

LA SRA. ELISENDA

Canvi de presidència a ANC

Elisenda Paluzie, catalana, catedràtica, màster i presidenta de la ANC. De tots aquestes títols, el que més se li nota és el primer: catalana. I caldria afegir, catalana puntaire. O sigui, pacient, delicada, destra amb clavar agulles al coixí per desfogar-se, somriure tímid i veu esquerdada.

Després de fer punta durant quatre anys a la ANC, la Sra. Elisenda ha deixat la seu plena de treballs manuals d'alta gama. Inútils, sí, però inspirats i plens de missatges i bones intencions. En destaquen varies senyeres i alguna proclama que pengen a la sala.

A la Sra. Elisenda se li ha acabat el fil i ha d'abandonar la presidència de la casa que ella, més enllà de tapets i coixinets, ha deixat més endreçada que no estava a la seva arribada.

La ANC segueix sent un hostel de germanor catalana però ple de sospites, malfiances, temors i recels. Una cosa molt catalana perquè s'entengui, però gràcies a la Sra. Elisenda, que es prenia tan temps per decidir un canvi d'agulla com un canvi de personal, la cosa s'ha anat calmant.

Tanmateix són menys i menys la feina i menys el ressò i és clar, així sempre et pots relaxar millor.

El futur de la Sra. Elisenda passa per Europa. Anirà a una mena d'Organització de pobles no representats. La gegantina tasca consisteix en reforçar la importància de grans zones d'influència europea mancats però d'estat. Ambiciosa labor, i llarga.

Per això l'han invitada. La Sra Elisenda, te dos cops de geni l'any, un l'onze de setembre i l'altre ha escollir. Seguirà fent el mateix, vindrà, cridarà i tornarà a passar l'afonia a Europa mentre fa a punta una bandera plena d'estels grocs.

Li desitgem molt bona feina.